

CARLOS CASTANEDA

PŘEDNÁŠKY V KNIHKUPECTVÍ PHOENIX

**anonymní zápis poznámek, pořizených v listopadu a prosinci 1993
v knihkupectví Phoenix, Los Angeles**

Nastavení stezky bojovníka

Nagual je osoba s dvojitou energetickou konfigurací. V linii Dona Juana bylo 27 Nagualů. Don Juan to nazýval čarodějnictvím, ale já myslím, že bych to mohl nazývat nějak jinak. Možná Nagualismem?

Don Juan učil, jak prolomit psychologické podmínění poznávacího členění, které nás drží odříznuté od našich zdrojů. Svět, jak jej vnímáme, byl stvořen a priori - z rozumu, nezávisle na zkušenosti. Byl nám předán.

Nejdůležitější podle něj bylo, že všechna naše energie je zapojena do bránění našeho já. A také veškeré naše úsilí. Jsme zaměstnáni bráněním představy o sobě samých už tak dlouho, že už si to ani neuvědomujeme.

Je čas abychom si to uvědomili. Abychom začali "rekapitulovat" svůj život. Každý čin, každou událost, abychom našli "kloub" či "stěžejní bod", který představuje náš život. Tento "bod" je způsobem, kterým se vztahujeme k lidem.

Když jsem začal s rekapitulací, zjistil jsem, že jsem se ke světu vztahoval jako malé dítě. Litoval jsem sám sebe. Celý můj život nebyl ničím jiným než nekonečným opakováním tohoto faktu. Když mne don Juan přiměl zrekapitulovat můj život, spatřil jsem, že jsem trávil svůj život toliko bráněním této pozice. Tohle bylo hrozné zjištění. Vše, co jsem chtěl, bylo, aby někdo poslouchal můj smutný příběh a litoval mne.

Tyto představy o naší sebedůležitosti nás natolik oslepují, že nejsme schopni vidět cokoli jiného, ale je možné naše já vymanit z představ o vlastní sebedůležitosti.

Další věcí, která nás udržuje v naší slepotě, je domněnka, že naplnění přijde skrz to, že nalezneme druha či družku. Můžeme být dokonce i vdané/ženatí, ale stále hledáme někoho, kdo by naplnil naše potřeby. "To je jen má žena".

Nechceme dávat, jsme neuvěřitelně sobečtí, chceme jen dostávat. Bojovníci, zřeci, Nagualové, milují bez ptaní, v tomto světě nebo za, pro jakýkoliv výsledek.

Neuvědomujeme si tuto sebedůležitost, která ovládá naši existenci. Kdyby tomu tak bylo, nedělali bychom našim tělům to, co jim děláme.

Představa "já" není naše, je čas se od ní oprostít. Don Juan nám předal řady premis, takže jsme si mohli začít uvědomovat, co se nám to stalo, co nám to udělali. Ne porovnáváním, ale jako pátrání - výzkum.

Jednou jsem pracoval pro psychiatra jako výzkumný asistent. Přepisoval jsem z audiopásků příběhy jeho pacientů. Měl 3000 kazet s jejich výpověďmi. Když jsem ty kazety poslouchal, objevil jsem, že ti všichni byli mnou. Jejich příběhy byli také mými příběhy. Don Juan se mne ptával, v čem spočívá má jedinečnost. Nic

jedinečného na mně nebylo. Na těch páskách bylo nahráno 3000 jiných lidí a ti všichni byli mnou. Není na nás nic jedinečného, ale spíš něco magického - my všichni zemřeme. Don Juan mne vytáhl ze společenského řádu a já mohl spatřit, že je jim lhostejno, jestli žiji či ne. Ničí nás to. Proč Ineme k tomuto absurdnímu sociálního pořádku, který vede jen k našemu zničení?

Náklonnost, láska--je jedinou potřebou.

Jestliže prozkoumáte společenský řád skrze sebe, shledáte, že to nikam nevede. Pohledte na něj ne srovnáním, ale spíše jej prozkoumejte. Plné uvědomění sociální struktury nám odhalí, že nemá žádný smysl či cíl. Jsou to peníze nebo jiné věci, o kterých si myslíme, že mají cenu? Nebo je to biologická nutnost?

Rekapitulace je způsob jakým napadáme sebedůležitost. Potřebujeme energii, uvolněnou nepředpojatým prozkoumáním znovuprožití těch našich hoven - naší sebedůležitosti.

Rekreační drogy, extáze, [San Pedro](#)? Svatý Petře! V tom nemůžeme nalézt žádný smysl. Drogy nás činí neschopnými nést tlak. Don Juan používal rostliny síly, aby léčil a cvičil mou pozornost, neboť jsem jí neměl ani gram.

Místo braní drog k nalezení magických aspektů života, existuje něco mnohem lepšího - vnitřní kázeň. To je jediná cesta ven z pasti sociálních struktur. S vnitřní kázní dokážeme divy. Bojovník, jenž si je vědom smrti, si je vědom pasti sociálního řádu, si je vědom pasti sebedůležitosti, si je vědom pasti rozumu, chce jen svobodu. Svoboda je skokem do nepochopitelná.

Vnitřní kázní není míněna katolická askeze, ale lehoučká a volně plynoucí radost, která přichází skrze pětadvacetihodinovou pozornost.

Toto jsou základní typy zodpovědnosti bojovníka: Nepokládejte stupidní otázky. Neříkejte "nerozumím", nebo "můžete mi říct proč?". Neexistuje žádné racionální vysvětlení. Jestli chcete vědět, musíte to zkusit--experimentujte.

[1] Přijmutí faktu, že zemřete. Smrt je neobchodovatelná, každý kdo žil, zemře. Popadněte ten nápad a osvojte si zodpovědnost za to, že zemřete. Tím, že to hlasitě řeknete, voláte primární sílu, která se řídí naším voláním a my ji přitom nikdy nepoužíváme. Řekněte nahlas: "Já chci být zodpovědný za to, že zemřu". Musí to být řečeno nahlas, nestačí jen myslet si to. Síla není čtenářem myšlenek. S pokrokem dojde k přenastavení. Učiňte své slovo konečným. Bojovník má dost důslednosti, aby stál za tím, co řekne. Už se projednou něčemu odevzdejte, i kdyby to měla být vaše smrt. Bojovník umírá pro své slovo. Vyřčení něčeho nahlas je věc tajemná a magická, ale také i velmi jemná. Hlasité a jasné vyřčení vašeho záměru je to největší tajemství ze všech. Udělejte to! Hledejte na neznámých místech. Osvojte si zodpovědnost stát tváří v tvář nekonečnu. Není to pro slabochy, nebude to odpovídat na vaše snažné prosby--vychčí se to na vás z vysoka. Jste tomu šumafuk. Jen s touto první premisou můžete mít ohromující zkušenost. Nikdy jsme nebyli schopni popsat to slovy. Měli bychom žalovat seznam pojmů. Svět neseme sami v sobě. Odpověď musí být sestavena a my ji přijímáme. Bojovník se musí zastavit právě zde.

[2] Nejdůležitější věcí je pro bojovníka vyslovení zodpovědnosti za to, co vnímá. Nemáme žádný účel, žádné výhledy kromě senility. Vše je možné. Už teď jsme

čaroději. Jděte až dolů, na nejnižší úroveň a zformujte svět na tom, co tam leží. Tam dole je smrt. Jsem lidská bytost a jsem tedy něco úžasného. Vyřkněte svůj záměr být něčím jiným, abyste se vyléčili. Když jsem byl nemocný, jen jsem skákal. Dělal jsem, co říkal don Juan. Nemoc je toliko záliba. Já jsem svou bolest miloval. Přepínáte svůj "kanál" vyslovením svého záměru. Potom přichází "Plášť odvahy a smělosti". Bázlivost a tuhost jsou našimi nepřáteli. Není přiměřené se domnívat, že křídla jsou jediný způsob, jak létat. Jsou i jiné možnosti. Hledejte je. Zeptejte se bytosti, která zemře. Zeptejte se zrcadla. Něco se stane.

[3] Třetí položkou bojovníka je zadluženost. Komu až do dneška za tohle něco dlužím? Staňte se zodpovědnými za to, co je vám dáváno. Pořídte si novou sadu nástrojů. Tím, že přijímáte učení, stáváte se za něj zodpovědnými. Jste zadluženi po zbytek svého života. Jen něco někde tam venku to může odvolat. Jste odpovědni za zření toho, co nám pomáhá. Splácením se stáváte svobodnými, jestli to odmítnete, spoutá vás to. Bytost, která umře, přijímá odpovědnost. Bez zodpovědnosti jsme jen egomaniaky.

Čůrání je pro Babu. Stačí to, aby se řeklo, že všechno co vychází z Baby je posvátné.

Na příštích setkáních budu mluvit o snění, potom o stopařství a nakonec budu mluvit o éterickém člověku. Nebudu nic zatajovat. Řeknu vám to jako svědek-- byl jsem tam. Viděl jsem neuvěřitelné věci. Je to jako slzy v dešti.

Přitroubí guruové by si měli najít práci. Ne domlouvat.

--Konec.

Poznámky překladatele:

San Pedro = zde pravděpodobně druh kaktusu, používá se jej, podobně jako peyotlu, jak k rituálním, tak i k léčebným účelům

Baba = Baba Muktananda ??

Snění

Don Juan řekl, že není žádné zlo a že nemůžeme cítit lítost. Jak to, že litujeme někoho jiného? Znamená to, že věřím, že jsem lepší a 'bohatší' než oni? Je to ego, kterému je líto a celá ta myšlenka s litováním někoho je podvodná. Použijte svou energii k něčemu jinému, k osvobození sebe sama. Střádáte energii cvičením rekapitulace. Skrze rekapitulaci přijdete na místo, kde se energie stává viditelnou. Ne zrakem, ale něčím nepochopitelným. Něčím, co je nepochopitelné, protože pro to nemáme žádný slovník. Až to užíte, uvědomíte si, že jste to dělali.

Nedělání je poznávací nesoulad, který osvobozuje vaši pozornost. Neuspořádávání světa děláním něčeho absurdního. Musíme si uvědomit, že svět je uspořádáním, dohodou. Může to být zavazování bot jiným způsobem.

Snivec, skrze učení o čarodějnictví, je bojovník, který zří sám sebe jako něco nepopsatelného, nedefinovatelného a nejednoznačného. Nemá žádné ohraničení,

žádný rámec. Bere cokoliv, co přichází, jako výzvu a není nikdy poražen, i když se válí v prachu.

Jednou z nejdůležitějších věcí je pro bojovníka sestavení alba důležitých okamžiků jeho života.

Opustíme hovadské myšlení. Neustále se opakujeme. Kde je náš smysl pro hrdost? Musíme prozkoumat všechno, okleštit a omezit naše rutiny, uplatnit na ně poznávací nesouzvuk, nedělání, abychom se tak stali čaroději. Jsme schopni vidět energii, jak plyne vesmírem, tak proč bychom měli dovolit cvičené opici v nás nás zastavit?

Snivec je schopen použít svých snů jako padacích dveří anebo odrazového můstku do nekonečna. Ale my až dosud používali svých snů toliko k účelům analytickým, psychologickým, či vědeckým. Snít jako bojovník znamená snít jako někdo, kdo přijal odpovědnost za svou smrt.

Sny jsou přesné. Něco je vtahováno do polí světelnosti. Slučovací bod, bod vnímání, se začíná pohybovat. Energetická vlákna vystřelují do tisíců směrů. Když se tento bod přemístí, ocitáme se v úplně jiném světě. Snění je umění udržovat bod vnímání v nové pozici. Kdybychom měli příležitost, my všichni bychom se mohli stát prvotřídními snivci.

Čím víc slučovacím bodem pohneme, tím strašlivějším se sen stává. Naše mysl napájí podstatu těchto zkušeností. Když se tyto sny povléknou démonickými obrazy, je to způsob, jakým tuto zkušenost personifikujeme - přiosobňujeme. Přistupujte ke snění jako k formálnímu cvičení a vše démonické se vytratí. Obtížné je nabýt takové sebekázně, že pak nic, co se ve snu děje, nebude rušivé.

Kroky ve snění:

Budte si vědomi toho, že usínáte. Před spaním řekněte "Já jsem snivec". Je to otázka vyjádření vašeho záměru. Není podstatné, jste-li snivci, či nikoliv. Mysl ten rozdíl nepozná. Není to lhaní sama sobě. U lineárních záležitostí o tom uvažujeme jako o lhaní. Nemělo by to být nic nového, nalháváme a lžeme si totiž neustále.

Mějte tedy záměr snít a to z toho úhlu pohledu, že jste bytost, která zemře. Jako že je to otázka života a smrti. Pro co se šetříte? Pro senilitu? Čekáte snad na to, až budete řvát "Sestro!" v restauraci? Co vám to udělali? Don Juan se mne na to ptal stále znovu a znovu. Muselo to být opakováno, protože jsem byl tupec.

Toto není ten nejlepší ze všech světů. Něco nás drží zpět, abychom nemohli zřít. Z pohledu toho, který zemře, bojovník si je vědom a svět už nikdy není stejný. Tohle je neuvěřitelné. Zří vetřelce ve svých snech. Jsou to zvědové z nepochopitelných světů. Užívají pozornosti jako moře. Můžeme jít kamkoliv, máme-li energii. Zbavíme-li se naší sebedůležitosti.

Bojovník dělá skoky nevypočitatelné délky, neboť chce vědět. Mým osudem je potloukat se nekonečnem. Jsme cestovatelé, cestování jest nám osudem. Přijetím zodpovědnosti za svou smrt, dosahuje bojovník neuvěřitelného zrychlení. Může skoncovat se svou sebedůležitostí a dostat se tak na jinou úroveň. Nemusíte sklánět svou hlavu před nikým.

Poté co naleznete vetřelce ve svých snech, můžete sen zastavit a požádat jej, aby vás vzal tam, odkud přichází. Vetřelec je tak přinucen vzít vaši pozornost do jiných světů. Ohromujících světů vesmíru-dvojčete. Snivec se tak stává průzkumníkem, týmž zvědem. Vesmír-dvojče je živý, je to svět pozornosti a vědomí. Anorganické bytosti jsou učitelé ze samičího vesmíru, který hledá samečky. Ženy jsou pozemské repliky anorganických bytostí.

Bitva se odehrává v tomto jiném světě a my do tohoto vesmíru vstoupit musíme, ať už se nám to líbí nebo ne. Je to nevyhnutelné. Čarodějové jsou velice pragmatičtí. Čím přesně je ta bitva, která se odehrává v jiném světě? Proč čekat až zemřete? Jděte do toho, dokud jste mladí a plní energie. Přestaňte se tolik věnovat své sebedůležitosti. Pořád myslet jen na sebe a co já chci, až dokud nejsme příliš staří a neschopní dělat cokoli jiného. Dokud jedinou věcí, kterou jsme schopni říct, není "Sestro!". Budte si vědomi teď. Tohle je ten moment a snění je ta cesta. Snivec, naspořivšíc dostatek energie, dostane herdu svého života, když vstoupí do toho jiného světa. Je to nepochopitelné. Čím doopravdy jsme? Určitě ne tím, co mi říkal můj otec. Jsme něčím jiným.

Snění má sedm bran, sedm stupňů. Prvním je býti si vědomi toho, že usínáte. Takto si udržíte vědomou pozornost i během spánku. Pak jednou budete schopni si tento stav udržet tak dlouho, dokud nebudete zírat. Jakmile se jednou začnete 'probouzet' ve svých snech, vaše energie poroste. Další den budete silnější.

Bdění ve svých snech, to je první stupeň. Jestli na tom nebudete lpět a nastavíte svůj záměr, vaše energie vás tam vtáhne. Nechte to stát se. Tah záměru zboří hranice starého způsobu vnímání. Jestli zrekapitulujete svůj život zodpovědně a opravdově, budete mít na to dost energie. Jedině jako bojovníci jsme schopni si uvědomit, čím doopravdy jsme.

Na prvním stupni zkoumáme všechno, každý prvek našich snů. Začínáme si být vědomi toho, že usínáme. Ale to není cílem techniky. Tohle je jen trik k oklamání mysli. Opravdovou technikou je býti si vědomi prvků našich běžných snů.

Ve snění můžeme snadno hýbat svým bodem vnímání. Už jen jemný posun vytváří novou osobu. Dáváme sbohem starému a stáváme se novým člověkem.

Don Juan řekl, že "tady" a "tam" jsou zaměnitelnými pojmy, děláme to vlastně celou dobu našimi energetickými těly. Energetické tělo je úhrn, součet, promítnutý ven.

Co nám to udělali, že tomu tak vzdorujeme? Ohromné škody, které nám společnost způsobila, mohou být napraveny sněním.

Dalším krokem, či branou snění, je probuzení se z jednoho snu do dalšího.

Jakmile jste jednou získali energii rekapitulací a sněním, můžete ve snu ulehnout v té samé pozici, v jaké jste původně usnuli a ocitnout se tak v dalším snu. Když vstoupíte do snu ve snu, zažijete stav, který je nepopsatelný a vaši mysl to prostě 'odpálí'. Toto je tajemství 'dvojích poloh'.

Největším tajemstvím ze všech je činit si na to nárok. Potřebujeme jediné energii. Tohle je reálné, žádná teorie a jako praktik vám říkám, že my všichni to můžeme dokázat.

Časem se ve snění všechno změní. Jednoho dne bude vaše pozornost uvězněna či fixována něčím ve snu a vy nebudete vědět proč. Nebudete schopni se pohnout, dokud vás to nepustí. Vaše pozornost je chycena anorganickou bytostí. Mají více pozornosti než my, ale my máme více energie. Jsme jako mocné energetické projektily, které jasně hoří. Oni trvají věčně a jejich pozornost nás může držet.

V tomto momentě začínáme slyšet hlas Náhončího. Odpoví na jakékoliv otázky. Slyšíme-li jeho hlas jako ženský, je to jeho pravý hlas. Jeho podstata je totiž samičí.

Neoddávejte se komunikaci se snovým Náhončím. Řekněte mu, ať se drží stranou od vašich záležitostí. Nenechte ho, ať se vámi krmí jen tak zbuřdarma.

Je vlna, která nás zasáhne a my ji proměníme ve smutek--ale pochází z venčí? "Nikdy jsem si nemyslel, že budu žít věčně. Tak pojďme na to. Rozložte mne."

Praktikujte nedělání sestavením alba důležitých okamžiků vašeho života. Vyvolá to poznávací nesouzvuk. Vytvořte to album, ať vám připomíná povznášející momenty vašeho života. Věci a myšlenky, které vás ohromily.

Opravdová revoluce se nachází v dalším světě. Je snadné se podílet na politickém protestu, ale jaký to má smysl? Udělejte něco z úhlu pohledu člověka, který zemře.

Co vám to udělali? Co to děláte sobě, svému tělu? Pohledte, jak žijete. Přestaňte kouřit.

Co vám to udělali? Naše přirozené dědictví je žít a zemřít jako blbci. Tohle je ten správný čas pro revoluci.

--Konec.

Info o zdrojových textech:

Carlos Castaneda
PŘEDNÁŠKY V KNIHKUPECTVÍ PHOENIX
anonymní zápis poznámek, pořízených v listopadu a prosinci 1993 v knihkupectví Phoenix, Los Angeles

Část I. - Nastavení stezky bojovníka ([Setting up the Path of the Warrior](#))
Část II. - Snění ([Dreaming](#))

český překlad [garage2002](#)

Tento soubor byl stažen z GARAGE: <http://garage.spider.cz/>